

Flaaden vil kunne gribe ind med fornøden Kraft i det kritiske Dieblit. Skal Flaaden fuldt ud svare til sin Hensigt, maa den — ikke blot efter sit eget Skjøn, men ogsaa efter Fjendens — være istand til at kaste sig over Landgangs Expeditionen, hvor som helst paa Sjællands Kyst, med en saadan Kraft, at der er al Sandsynlighed for, at Landsætningen ikke vil kunne lykkes, og at ialtfald Transportflaaden ved dens Angreb lider saameget, at Landgangsforpset derved bliver baade fysisk og moralsk knækket.

Spørger man nu, af hvilken Størrelse og Beskaffenhed den Minimumstyrke maa være, som vil kunne løse den sidstnævnte, altsaa den væsentligste Opgave, vil Svaret tilnærmelsesvis kunne findes ved at se tilbage til den Optræden, vi kunne vente hos vore Modstandere.

Et Angreb fra Englands Side er i visse Henseender mindre truende end fra Lybflaads Engländerne have vel henholdsvis læt ved i en Gaaendevinding at samle de fornødne Skibe til Transportens Overførsel; men de have Vanskelighed ved at afse den fornødne Landgangsstyrke, deres Transportfartøier ville sandsynligvis gjenemgaaende være større og derfor mindre skikede til Landsætning end Lybflaades, de ville have en langt længere Overfart, og deres Orlogsmænd ville være næsten fuldstændig fremmede for Navigeringen i vore Farvande. Endelig have vi den Fordel overfor dem, at vi bestemt vide, at Landgangen ikke kan finde Sted paa Nordkysten af Sjælland eller i Nordenden af Sundet og Beltet, selvfølgelig under den giene Forudsætning, at vi kunne hindre en Transportflaade i at gaa igennem Sundet eller Beltet.

Overfor Lybflaaden ere vi forsaavidt uheldigere stillede, som dets Expedition kun behøver 14 til 16 Timer, det være sig fra Kiel eller Swinemünde, for at naae et bestemt Landgangssted; endvidere have Lybflaaden en vis Færdighed i med kortere Marsch at sætte sig i Bevægelse, og endelig have de det forud for Engländerne, at de raade over et vist Kjenndskab til vore Farvande, især paa Røuten: Kiel, Storebelt, Stagen. Men til Gjenæld er det en Fordel for os, at den Kyststrækning sydpaa, som de kunne benytte til Landstigning, er forholdsviis stærkere begrænset end nordpaa, da de ved Agersø Sunds Stationens Oprettelse ville være affaarne fra hele Sydvest-Sjællands Kyststrækning, der i modsat Fald paa mange Steder vilde frembyde gunstige Vilkaar for Landsætning. Utænkeligt var det vel ikke, at Lybflaaden udfandt sin Expedition fra en Nordshavn; men dette vil snarere være til Fordel for os end for Angriberen, saafremt vor Flaade er saa stærk, at han ikke samtidig kan dække en Landgang sydfra.

Det er ikke her Stedet til at fremkomme med en saglig Drøftelse af de strategiske Suppositioner for Angrebet og Forsvaret; men anstiller

man en saadan Undersøgelse med de Angreb for Die, som vi paa Grund af vor Beliggenhed mest ere udfatte for, maa den efter min Overbevisning føre til den Slutning, at det ikke er uden Grund, at mange Sagkyndige nære Tvivl om, hvorvidt den foreslaaede Flaadestyrke vil kunne magte den ene Del af sin Opgave. Flaaden maa altsaa være stærkere, og af Hensyn til den finansielle Begrændsning maa man gjøre sig Rede for, hvilken den ringeste Styrke er, som vilde kunne gjøre Fyldest i den nævnte Retning. Ved en nøiere Overveelse af de forskellige Forhold ville de fleste Sagmænd vistnok komme til den Erkjendelse, at Flaaden vilde kunne løse denne vigtige Del af Opgaven, naar den talte 12 større og mindre, men hurtige Kampskibe, hvoraf 4 af de hurtigste og kraftigste indordnedes i en mobil Eskadre, medens de 8 andre i Forbindelse med de lettere Fartøier fordeltes i Sundet og Beltet.

Det er en Følge af Landets Beskaffenhed, at vi ere henviste til som oftest at dele vor Flaadestyrke, — men herimod anføres der, at det er et Grundprincip i al Krigsførelse ikke at sprede sine Kræfter. Dette er i sin Almindelighed fuldkommen sandt og kan ogsaa overføres paa Strategien tilfods, naar der er Tale om Kamp i aaben Sø. Men fra det Dieblit det dreier sig om at føre et Positionsforvar, hvilket jo er Grundlaget for vor Flaades Anvendelse, fra det Dieblit Flaadens Virkeevne betinges af, at den kun optager en alvorlig Kamp under bestemte giene Forudsætninger, bliver i et Månd som vort en Deling af Flaaden en ligefrem Nødvendighed og altsaa overfor Forsvaret i bets Helhed ikke nogen Svækkelse. Vilde man holde Flaaden samlet, da maatte alle Hensyn føre til, at den stationeredes i Sundet; men derved vilde Storebelt og Smaalandsfarvandet blive prisgiarne, al Forbindelse med de bestilte Landsdele blive afbrudt, og den Del af Sjællands Kyst, som ligger nærmest ved den bedste Udsikningshavn i Østersøen, vilde ligge aaben for Landgange.

De der ikke ere fortrolige med Spørgen, ere saare tilbøjelige til at gaa ud fra, at Fjenden vil dække sin Landgangs Expedition med hele sin Styrke, og kunde han gjøre det, vilde sikkert Uebelingen være en Svækkelse for os. Men man glemmer ganske, at vor Flaades Udslykning til Anvendelse som Stationsstyrke ligefrem paatvinger Fjenden en tilsvarende Udslykning, naar der kun er een Afgang til den befæstede Station, og tvinger ham til end ydermere at sprede sig, naar der er flere Afdelinger til Støttepunktet. Dette er netop Tilfældet i vore Farvande. Fjenden maa holde et vaagent Die med de af vore Stationsskibe, der egne sig til Udsald, og dette gjælder dobbelt, naar han tænker paa at sende en Transportflaade i Søen; thi gjør han det ikke, udsætter han sig for det Færligste af Alt, nemlig Angreb fra